

[Statsministeren.]

Til hr. Per Hækkerup vil jeg gerne sige, at jeg bemærkede, at hr. Per Hækkerup selv to gange stillede spørgsmålet: hvad vil så socialdemokratiet? Hr. Per Hækkerup er fælles med alle os andre i folketinget om stadig at spørge: hvad vil så socialdemokratiet? Det var jo det, vi ikke fik oplyst. Ja vel, vi fik nogle i almindelige vendinger holdte erklæringer om, at man ville skam da gerne indkomspolitik, bare ikke på den måde — men ikke noget om på hvilken måde. Man fik et indtryk af, at man egentlig ikke vil andet end det samme, som man hidtil har villet. Man vil lette finanspolitikken både ved at sætte indtægterne ned og ved at sætte udgifterne op. Man er imod den stramme finanspolitik. Man er imod den stramme kreditpolitik. Man er kort sagt imod. Andet og mere blev der egentlig ikke tilbage i hr. Per Hækkerups svar på sine egne to gange stillede spørgsmål.

Så nævnte hr. Per Hækkerup, at Provins-handelskammerets formand havde udtalt sin bekymring over den økonomiske situation. Jeg har også læst referatet af den tale. Hvis hr. Per Hækkerup læser det en gang til, vil han ligesom jeg komme til det resultat, at om end der var kritiske bemærkninger til regeringen, så var der nu ikke en så generel kritik, som han kom til. Der var tværtimod en kraftig opfordring til at støtte regeringen i dens bestræbelser for at lette omkostningsniveauet. Men jeg forstår, at hr. Per Hækkerup ikke har taget imod denne opfordring.

Dernæst nævnte hr. Per Hækkerup en eller anden anonym erhvervsmand, som skulle have truet hr. Per Hækkerup med at emigrere. Det er der jo nogle der gør en gang imellem. Der var flere tidligere end nu, men vel, må jeg ikke sige generelt til hr. Per Hækkerup: jeg har ikke så forfærdelig megen respekt for citater fra anonyme folk. Jeg ved, at det har det ærede medlem heller ikke selv. Lad mig da vælge at tage det som et udtryk for, at hr. Per Hækkerup alligevel havde noget på sinde, han gerne ville have fortalt. Hvad var det så, hr. Per Hækkerup refererede? Denne erhvervsmand havde givet udtryk for over for hr. Per Hækkerup, at nu håbede han, at socialdemokratiet ville gøre noget for at rette op på den danske økonomi. Han har fået svaret i dag. Det vil

socialdemokratiet altså ikke. Så har han altså fået det svar.

Hr. Per Hækkerup fandt, at der var en modsætning mellem min understregning af de udefra kommende prisstigninger som en ulempe for Danmark og så den konjunktur- opgang, som dog må være en fordel for Danmark. Jeg må vælge, siger hr. Per Hækkerup, om det er en fordel for Danmark eller en ulempe. Det kan godt være, vi skal vælge, men betingelserne for at vælge fastsætter vi selv. Det er nemlig ikke så enkelt, som hr. Per Hækkerup siger. Konjunktur- opgangen medfører visse ulemper, og det er de sikre — ulemperne er altid sikre — men den kan samtidig medføre visse fordele. Der er bare det at føje til, at disse fordele først og fremmest er muligheder, muligheder, som vi selv skal bestrebe os for at udnytte, og det er netop det, regeringens forslag sigter imod. Ulemperne er stigningen i importpriserne, som dels forringer bytteforholdet og dermed øger kravene til eksportindustrien, og som dels med den form, indkomstdannelsen her i landet har, fører til en ny fremskyndelse af stigningen i priser og omkostninger. De virkninger er som sagt sikre. Fordelen — og det var det, jeg pegede på i min tale i formiddags — er, at vi får bedre mulighed for en øget eksportafsætning, hvis vi forstår og formår at udnytte mulighederne. Men regeringen frygter, at hvis vi får et indenlandsk efterspørgselspres, og hvis vi ikke får bremsset stigningen i priser og omkostninger, så får vi ikke udnyttet de muligheder. Regeringen er af den opfattelse, at det er af vital betydning for Danmark, at disse muligheder bliver udnyttet så langt, som det overhovedet er muligt, og det er det, regeringens forslag sigter imod.

Hr. Per Hækkerup mente ikke, jeg burde søge min undskyldning i en forringelse af bytteforholdet, da det jo, sagde hr. Per Hækkerup, var steget fra 94 ved regeringens tiltræden til 100 i sidste kvartal af 1969.

Må jeg lige gøre den indskudte bemærkning — vi lagde alle sammen mærke til, at hr. Per Hækkerup var i form i dag — at når det ærede medlem, sammenligner med første kvartal i 1968, så har han med omhu valgt et kvartal, som havde et ekstraordinært dårligt bytteforhold, fordi størstedelen af devalueringens virkninger på importpriserne var slået igennem, medens virkningerne på